

“ ఆ ది పీ ర్యు ము ” - విష్వ విష్ణువు సర్వాప్నము

॥ బిష్ణుష్టహర్షిష్టహేషెయ ॥

పుణ్యంబరధరం విష్ణుం శసితర్థం చంపర్థుఽమ్ |
తుభ్రాత్రాతదన్ధం ష్ట్ర్యేయేత్ సర్వవిష్ణుహశింతయే ॥

॥ శ్రీనివిసు ష్ట్ర్యేషెయ ॥

స్తుమస్తుష్టుం మతజేత నీరియం కృపానిధి ।
పాశా తోం భణిష్టేతే భృత్యంధో దయోనిధి ॥

॥ మహాభారత త్రైవం ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనోష్ట లుట నిష్పత్తమతుప్రమేయం । లుష్యం తవిత్తుతుధ పాతీతారం జితం చ ।
యే ఖారతం సతుభిగచ్ఛతి లేచ్యతోనం । కిం తప్య తుత్కురజ్ఞైరాశీజనేన్ ॥

॥ అధి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరామాక్షరే, విరాజమణస్య, దేవదేవిశత్తుమస్య, జగద్రూపణార్థం, అపతీర్ణస్య, శ్రీమద్రాలాండ్రకీసిచి
బ్రిహండనాయకస్య, శ్రీవేష్టాటీశ్వరస్యామినః, అసుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనాసాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్యురా, ఆయురార్థిశ్రీశ్వర్యాభవృధ్యర్థం, విష్ణుచికాత్రిమిజసిత, సమస్త, దుష్టుభావ సివారణార్థం
సర్వాశ్చ, నివృత్తిద్యురా, సకలత్రేయోఽభవృధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమొక్కాభ్య, చతుర్వీద్ర, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధుర్థం, వాఙ్మాసఃకాయ, ప్రవర్తిత, అగేక జగ్నాథు, నిబ్ధరణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్తణార్థం చ,
శ్రీమస్తవశభారతే, ఆధిపర్వతి, యథార్థా, వికిసంపత్కుశబ్దికశతతమ, పత్కుశబ్దికశతతమ,
అధ్యాయాన్నర్థత శ్శీకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కలిష్టమవే ॥

॥ వ్యోసు ష్ట్ర్యేషెయ ॥

ల్యోపం తశిష్టునశ్శైరం క్షేః ప్రాత్రుమకల్పాప్నమ్ |
శరిషరిత్తుసం తండే షుకతితం తపోనిధిమ్ ॥

ల్యోపాయ విష్ణుర్ణాయ ల్యోపర్ణాయ విష్ణుతే ।
నమే తై పుత్రోభధయే, ల్యోప్యోయ నమేనముః ॥

అధ్యాయః-149 ఏకోనపశ్చాశదధికశతతమో2ధ్యాయః జతుగృహపర్వ
 ధృతరాష్ట్రప్రభృతీనాం పాణ్ణవార్థే శోకప్రకాశనపూర్వకం జలాళ్ళలిదానం పాణ్ణవానాం వనే ప్రవేశశ్చ
 ఏవం గతే మయా శక్యం యద్యత్యారయితుం హితమ్ ।
 పాణ్ణవానాం చ కున్యాశ్చ తత్పర్యం క్రియతాం ధైః ॥ ॥ 149-14 ॥

 ఏవముక్యా తతశ్చక్రే జ్ఞాతిభిః పరివారితః ।
 ఉడకం పాణ్ణపుత్రాణాం ధృతరాష్ట్రో2మృకాసుతః ॥ ॥ 149-15 ॥

 రురుదుః సహితాః సర్వే భృశం శోకపరాయణాః ।
 హో యుధిష్ఠిర కౌరవ్య హో భీమ ఇతి చాపరే ॥ ॥ 149-16 ॥

 హో పాల్గునేతి చాప్యన్యే హో యమావితి చాపరే ।
 కుస్తిమార్తాశ్చ శోచన్త ఉడకం చక్రిరే జనాః ॥ ॥ 149-17 ॥

 అన్యే పారజనాష్టేవమన్వశోచన్త పాణ్ణవాన్ ।
 విదురప్యల్పశశ్చక్రే శోకం వేద పరం హి సః ॥ ॥ 149-18 ॥

 పాణ్ణవాశ్చపి నిర్దత్య నగరాద్యారణావతాత్ ।
 నదీం గజ్ఞామ్ అనుష్టాపాస్తా మాత్రపష్టో మహాబలాః ॥ ॥ 149-19 ॥

 దాశానాం భుజవేగేన నద్యాః స్తోతోజవేన చ ।
 వాయునా చానుకూలేన తూర్పం పారమవాప్యువన్ ॥ ॥ 149-20 ॥

 తతో నావం పరిత్యజ్య ప్రయయుర్ద్ఖిణాం దిశమ్ ।
 విజ్ఞాయ నిశి పన్ధానం నక్షత్రగణసూచితమ్ ॥ ॥ 149-21 ॥

 యతమానా వనం రాజన్ గహనం ప్రతిషేధిరే ।
 తతః శ్రాన్తాః పిపాసార్తా నిద్రాన్ధాః పాణ్ణవన్ననాః ॥ ॥ 149-22 ॥

 పునరూచుర్మహావీర్యం భీమసేనమిదం వచః ।
 ఇతః కష్టతరం కిం ను యద్యయం గహనే వనే ॥ ॥ 149-23 ॥

 దిశశ్చ న విజానీమో గమ్తుం చైవ న శక్మమః ।
 తం చ పాపం న జానీమో యది దగ్గః పురోచనః ॥ ॥ 149-24 ॥
 కథం తు విప్రముచ్యేము భయాదస్మాదుర్లఙ్జితాః ।
 పునరస్మానుపాదాయ తదైవ ప్రజ భారత ॥ ॥ 149-25 ॥

శీర్షపదపై రాజన్ బహుగులైక్షణమైర్చుమైః ।
భగ్వావభగ్వభూయైషైర్వ్యానాద్రుమసమాకులైః ॥

॥ 150-10 ॥

తే శ్రేమేణ చ కౌరవ్యాప్తిష్టయా చ ప్రశీడితాః ।
నాశక్షువంస్తదా గమ్మం నిద్రయా చ ప్రపుద్ధయా ॥

॥ 150-11 ॥

వ్యవిశిష్ట హితే సర్వే నిరాస్యాదే మహావనే ।
తతష్టాషాపరిక్లాన్తా కుష్ఠీ పుత్రానథాబ్రవీత్ ॥

॥ 150-12 ॥

మాతా సతీ పొడ్లావానాం పఖ్యానాం మధ్యతః స్థితా ।
తృష్టయా హితే పరీతాస్మి పుత్రాన్ భృషమథాబ్రవీత్ ॥

॥ 150-13 ॥

తచ్ఛృత్వా భీమసేనస్య మాతృస్నేహత్ ప్రజల్పితమ్ ।
కారుణ్యేన మనస్సం గమనాయోపచక్రమే ॥

॥ 150-14 ॥

తతో భీమో వనం ఘోరం ప్రవిశ్య విజనం మహాత్ ।
వ్యగ్రోధం విపులచ్ఛయం రమణీయం దదర్ప హ ॥

॥ 150-15 ॥

“శ్రీమితీతిక”

ః “గౌతింద్ నాము సుంకెత్తస్తమ్” ॥

॥ అథ త్తమూ ప్రార్థనా ॥

యద్దక్షరపదద్భృష్టం మాత్రాహీసరం చ యద్భువేత్ ,
తత్స్ర్వం త్తముతారం దేవ నారాయణ సమోస్తుతే ॥

॥ అథ లోకక్షేమ ప్రార్థనా ॥

సర్వేభవస్తు సుఖసం సర్వేసంతు నిరామయః ,
సర్వేభద్రాణి పత్సరంతు మంకశ్చీతి దుఃఖభాగ్యవేత్ ॥

॥ అథ భగవత్తమర్మణమ్ ॥

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వ్య బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రత్యతేస్స్ఫాణవాత్ ,
కరిష్మి యద్భుత్తకలం పరస్ప్ర నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

త్రైయః కాన్తాయ కఞ్చాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ ,
లీవేజ్ఞాంగివాగాయ లీనివాగాయ మంగళమ్ ॥